

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יח.], (ב) ר"מ ח"ג,
(ג) לעיל יח., (ד) ר"מ ח"ג,
(ה) [מלכותא חילין קמח.],
(ו) [ועיין חסד' נדה לד' : ד"ה
כ"א].

רבינו חננאל

החבור שנינו וסבר א
הכלים משלמין חצי נוק
מא לאו כחך דברכי
פסיפס רוק דחניקל
כחור דימנא כור והא
משונה היא דשורי ה
בונין פ"י כחך שהיו
דעונין בכלי והבנים העוף
ראשו וחרכו סניא
משונה וכלי כור דכרס.
כפי רז אשי צירומי
אחרונה הא צירומי
אלכא חצי נוק שיטור
בערות אשי ישנא
חצירי אלא חצי של חצי
תקון שחור רביע על
הקו ואן שני עוללה
בחקי. כחך כחך עד רז
אשי כחך נאסר לוספוס
דאמר צירורי נוק שלם
מקום לא בכחור והא
דמסרא לן אלכא צירורי
חצי נוק רז גמיר
אלכא רז וסוקי לא
בכח כחך או דלמא לא
גמיר אלכא עוללה ג
נחיקי. פי כחך כחך
שחור מרה מרמלס
ונתנה צורה מחמת גרליה
וסבר כלים חצי כחך אבל
הא חצי נוק שחור
הכלי ונפל על כלי אחד
וסברו וז היא כחך.
פיס' הליה מבטעא וז
שהיו צירורי וכלי אביצא
לחך מתי' חצי מירושא
היהה מבטעא והיחיה
כבעטא דהיהה תרליה
רקוק צירורי פ' אוריחיה
ומהירורי חצי נוק ורבנן
היא או דלמא היהה
מאלכא והיחיה כבעטא
שהיה צירורי חצי א' נמי
צירורי כבעטא חצי נוק
א צירורי פ' אוריחיה
נוק שלם ומתי' נוק (א)
חצי' פסיפס ומתי'
הרסה על לוי וסברו
ונפל על פ' אור וסברו
על הראשון משלם חצי
שלם ועל האחרון חצי
נוק ואי מוסכמי פי איה
לית חצי נוק פי דרסה
על לוי וסברו קיימא
לן ב' קרנא תדיק נוק
שלם אבל אור נוק כחך
דירמסה שחורס הואנל
על לוי אור וסברו דרטי
צירורי פ' אוריחיה חצי
נוק פי' מתי' חצי אור
למוסכמוס לית ליה חצי
נוק. וכל תרמא לא חצי
הרסה לא חצי רסה על הכלי
משם אלא דרסה על איה
הכלי ונפלעה האבן כחך
דירמסה על לוי וסברו
ועד חצי שבר נוק שלם
בעת שביורו תפל על
אור וסברו שסנצא
הכלי הראשון וסברו כחך
ולשכין משלם חצי שלם
אור מכת כחך לשכין
חצי נוק אלא לא דבעא
רז אשי רז ואמרי' רז
אבי כרמון נוקי לה ופי'
לה הכי היהה מבטעא
היחיה צירורי צירורי

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

מאונסה הוא. התרגול שאין דרכו למקוץ ככלי: דערו ביה כורני.
שיש זרעים בכלי האורחיה להכניס ראשו בחמור ולאכול וימין
האורחיה לאכול אורחיה נמי לנשוק: יש שנוי לנדרות לרבים
גזק. לרצון דפליגי אסומסום ואמרי נדרות כי אורחיה חזי נזק

וכהא קמ׳פליגז מר סבר י״ש העדאה ומר סבר
אין העדאה לא כחד זמנא וכפלוגתא דסומכוס
ורבנן קמ׳פליגז והא משונה הוא *רדאי ביה
בורני בעי רב אשי י״ש שני לצורות לרביע
נזק או יאין שני לצורות לרביע נזק תפשוט
ליה מדרבא דבעי רבא י״ש העדאה לצורות
לא אין העדאה לצורות מכלל דאין שני
דלמא רבא אם תמצי לומר קאמר אם
תמצי לומר אין שני י״ש העדאה או אין
העדאה תיקו *בעי רב אשי כח כחו לסומכוס
ככחו דמי או לא מי גמיר הלכה ומוקי לה
בכח כחו או דלמא לא גמיר הלכה כלל
תיקו: היתה מבעטת או שהיו צורות מנתזין
מתחת רגליה ושברה את הכלים משלם חצי
נזק: איבעיא להו היכי קאמר היתה מבעטת
והויקה בביעוטה או צורות כאורחיהו
משלם חצי נזק ורבנן היא או דלמא היתה
מבעטת והויקה בביעוטה או צורות מחמת
ביעוט משלם חצי נזק הא כי אורחיה משלם
נזק שלם ומני סומכוס היא ת״ש מסיפא
דרסה על הכלי ושברתו ונפל השבר על כלי
אחר ושברו על הראשון משלם נזק שלם ועל
האחרון חצי נזק ואי סומכוס מי אית ליה חצי
נזק וכי תימא ראשון ראשון להתזה ושני שני
להתזה ושאני ליה לסומכוס בין כחו לכח כחו
אלא הא דבעי רב אשי כח כחו לסומכוס
ככחו דמי או לאו ככחו דמי תפשוט ליה
דלאו ככחו דמי רב אשי כרבנן מוקי לה
ובעי לה הכי היתה מבעטת והויקה בביעוטה
או צורות כאורחיהו חצי נזק הא מחמת

וְכֵּהָא קַטְפִּינֵי. חִימָה מְנִילָה דְּפִלְגִי דְּלִמָּא רִמִּי בְּר יִחוּזְאֵל
דְּבִאֲרֵינֵי וְאִמְרִי צִי רַב דְּנָלָא לִיחֵדֵּד וְיִלְ דִּלִּי מֵאִי קַמִּיל
לְתַמּוּהָ צִי רַב וְאִין לְתַמּוּהָ הִיכִי פִלְגִי אֲבֵרִיחָא דְּקַסָּם אִמְרִי צִי רַב
מִשְׁמַמִּיהָ דְּרַב וְרַב תַּנָּה וּפִלְגִי אִלֵּן מִשּׁוּם דִּלָּא מִשְׁמַת צִי רַב חִיזֵּר וְרַב
אִשְׁעִיחַ לָא מוֹתֵבִין מִינֵיהּ סִיבֻחָאֵל:
וְכִי תִּסְא רֵאשֻׁן לְחִתּוּהָ. וְאִשְׁגִּי
לָלָא שְׂרִין לְפִרְסֵי בְּרִיחָא
לְקַמֵּן דְּתַנִּי עֵלָּה עֵלָּה בְּרִיחָא
הִנָּק אֲלֵל בְּרִיחֵי עַל הָרֵאשֻׁן פְּרוּת
וְעַל הָאֲמִרֹן חִיזֵּר וְאִי רֵאשֻׁן לְתַמּוּהָ
כִּי יִכּוֹל הִיכִי רֵאשֻׁן לְתַמּוּהָ אִו
בְּרִיחָא הִנָּק אִו בְּרִיחֵי כְּמוֹ שְׁנִי
לְתַמּוּהָ מִכּוֹל מִקּוֹס מִתְּמִינָן מֵאִי
שְׁפִיר מִפִּרְסָאֵל הִי:

דב אשׁי כרבנן מוקי לה ובעי לה
הבי. הוה מני לממער דלחיל
קאמער אח״ל לאו ככחו דמי ממעין
רבנן אשׁי דא סמוכס הוה אחל
עציפא ליה למצעי ביש שני ואין
שני ונראה דנפיק דלעיל אל היסח
אחל א״י ממעין אשׁי צנרורתי כ״
אורחיה וא״י שני ותו לל והשׁ כ״
הסופי מדעתו רבנן היא או סמוכס
היא ורב אשׁי מפרש דלעזינא ללו
א״י שני לרבנן וא״י שני וכה״כ
אחל א״י תקבל צנר דק קיב. וס
דיה אומן) גבי צניא דרש שפא דקבלן
עובר בכל תנין או אין עובר שפוסק
השׁס לומר אומן קוזה בשבח בלי
יב״ר שני שאל פסם ובהנזול קמא
ולקמן דק. נע. שפא ד״ה בשליח) מוח
דמייר בשליח דלגרתא׃
במבוקס שאי אפשר לה א״א
א״ב וכו׳. אין לפרש
דמייר בריב״ר ומביעל ליה דלס
אורחיה פטור מדי דהוה ארגל מדלג
אחמרא הימא מהלכת ברשות הריס
כמו צניא דבמקון ופ״ה עיקר:
אבל

בבעטת והזיקה בבעיטת או
ו: בעי מיניה רבי אבא בר
היהתה מהלכת במקום שאי
יזיקה מהו כיון דאי אפשר לה
עוט קמנתה צדירות יתיקו:
ג"ר^ו (ובעטה) והתיהו והזיקה
דרגל הוא ופטורה אמר ליה
בריה"מ מוה"א ל עקירה אין
והתיהו בין ברה"י בין ברה"ר
ג"ר לא יתיהו ברה"ר והזיקה
הדרי בי איתביה^ו דרסה על
על הראשון משלם נזק שלם
מה דברים אמורים ברשות
חרון חייבת מאי לאו התיהו
תיהו ברשות הרבים והזיקה
אין אמר ליה הדרי בי איני
והאמר

מיה ויהלו צורות ברשות הנזק
בר"ר. חייבת. אי אמרת בשלמא
כי קרן ואע"ג דקרן משונה הוא
ארגל מדמיין להו משום דהוי תולדה
הוי ועל האחרון חייב מאי לאו כו':
ובא"ר

עין משפט
נר מצוה

י"ח א מ"י פ"ב חס"ל טק
ממון הל' ט י וע'
השגות וכמ"מ סמג עשין
סו טוש"ע ח"מ ס"י של
סע"ף ט:

יב ב ג ד מ"י פ"ט תל'
טק' מחזן הלכה ו סמך
טשין קו עוש"ע ח"מ סתם
ש' טעף ו ח:
ב ה מ"י ש' הל' ה וצ"ן
נכשנות ונמ"מ עוש"ע
ש' טעף ג:
כא ו מ"י ש' הלכה ד
עוש"ע ש' טעף ד:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(b) 5-1 סומטים.

(ב) פ"י רבינו צנעליא זו איז
מוכן (למאורע דהרי כל גזירות
ג"כ היו אורחיה ומ"מ
הלמ"מ דאיז אלף חצי חק
והר"ף ז"ל ג"כ גרסה
דמפרש פ"י רבינו והדבר
ל"ה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR : 01.80.91.62.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com